

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315010191
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8315010191.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.10.2015, v konaní o sťažnosti sťažovateľa T. H., proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3Nt 3/2015 zo dňa 8.7.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť T. H..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 448 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh obv. T. H., nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom P. B. O., T. XXXX/XXX, toho času umiestneného v centre sociálnych služieb J. XX.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť T. H., ktorú sťažnosť do rozhodovania sťažnostného súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

Z predloženého pripojeného spisu krajský súd zistil, že uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry Prešov číslo konania Kv 16/10-115 zo dňa 14.12.2012 bolo podľa § 215 ods.1 písm. e) Tr. por. zastavené trestné stíhanie proti obvinenému T. H., nar. XX.X.XXXX v U., ktoré bolo vedené na OR PZ vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. ORP-25/OVK-VT-2011 za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods.1, ods.2 písm. e) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že -dňa 31.10.2010 v presne nezistenom čase v rozmedzí od 02.00 hod. do 05.10 hod. na peróne železničnej stanice vo P. B. O. verbálne napadol T. X., nar. XX.XX.XXXX v U., naposledy bytom P. B. O., X. ulica XXXX/XX, ktorý tam sedel na lavičke, a to tak, že od neho žiadal peniaze na víno pod vyhrážkou, že inak ho zabije, následne ho chytil za nohy v oblasti lýtok a odtiahol ho na prvé koľajisko pred skladovou budovou železničnej stanice, ktorá sa nachádza pri hlavnej budove železničnej stanice, tam zobral do ruky na zemi voľne ležiaci kameň, ktorým ho najmenej dvakrát udrel do oblasti tvárovej časti hlavy a lebky, následkom čoho mu spôsobil viaceré tržnozmliažené rany v oblasti koreňa nosa, tvárových kostí, otvorenú zlomeninu nosových kostí, obojstrannú zlomeninu čeľuste s odlomením horného zuboradia a nalomením sánky v oblasti brady, ktorým zraneniam na mieste T. X. podľahol, pretože obvinený v čase činu nebol pre nepříčetnosť trestne zodpovedný. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.1.2013.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Nt 9/13 zo dňa 25.3.2013 bolo T. H. podľa § 73 ods.1 Tr. zákona uložené ochranné liečenie psychiatrické ústavnou formou.

Uznesením Okresného súdu Michalovce zo dňa 7.11.2013 sp. zn. 3Nt 19/2013 bolo podľa § 74 ods.1 Tr. zák. zmenené ochranné liečenie z formy ústavnej na formu ambulantnú.

Z obsahu spisu ďalej krajský súd zistil, že T. H. je toho času umiestnený v Domove sociálnych služieb v J..

Dňa 16.2.2015 požiadal T. H. o prepustenie z liečenia CSS J., ktoré odôvodnil tým, že je na liečení viac ako rok a nevie dokedy tam bude a prečo sa s ním nič nerieši, je svojprávnny a nevie dokedy ho tam budú držať, chce si zariadiť život podľa seba, chce ísť na domáce liečenie, býval by u svojich kamarátov vo P. B. O.. Na verejnom zasadnutí pred Okresným súdom Humenné uviedol, že chce ísť domov a žiť normálnym spôsobom života, že má priateľov, mamu, tetu, chce si založiť rodinu, oženiť sa, on bol krivo obvinený, v minulosti podnikal v detektívnej činnosti, kde vykonával stráženie objektov, pol roka sa liečil na psychiatrii v L., pol roka v T. a z T. išiel do J., kde je od 7.11.2014. Ak by išiel domov, hlásil by sa pravidelne u svojej psychiatričky.

Podľa § 74 ods.1, ods.2 Tr. zák., ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení. Ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel. Trvanie ochranného liečenia uloženého páchatelovi, ktorý užíva návykovú látku a spáchal trestný čin pod jej vplyvom alebo v súvislosti s jej užívaním, môže byť však ukončené, ak sa počas jeho výkonu zistí, že jeho účel nemožno dosiahnuť. O prepustení z ochranného liečenia rozhoduje súd.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že liečba môže prebiehať aj ambulantnou formou, pričom z obsahu predloženého spisu plynie, že T. H. toho času vykonáva ochrannú liečbu práve ambulantnou formou. Dĺžka trvania ochranného liečenia nie je časovo obmedzená, trvá dovtedy, pokiaľ je ochranné liečenie potrebné na dosiahnutie jeho účelu. V prípade rozhodnutia o prepustení z ochranného liečenia je určujúcim výsledok liečenia, keďže podľa § 74 ods.2 Tr. zák. ochranné liečenie potrvá dovtedy, kým to vyžaduje jeho účel.

Z výpovede MUDr. H. L., u ktorého je ochranné liečenie ambulantnou formou vykonávané plynie, že stav T. H. je v súčasnosti stabilizovaný vďaka pravidelnému užívaniu liekov, čo je zabezpečené prostredím, v ktorom sa aktuálne nachádza. Pokiaľ by však nebol v takomto zariadení, vrátil by sa k osvojenému spôsobu života, jeho stav by sa mohol zhoršiť a toto by mohlo byť nebezpečím pre neho aj pre jeho okolie, keďže ide o psychotickú poruchu, keď si títo ľudia neuvedomujú, že sú chorí a toto môže viesť k tomu, že odmietajú spolupracovať s akoukoľvek ambulanciou a užívať predpísané lieky. Vyjadril názor, že u T. H. je vhodné pokračovať v uloženom ochrannom liečení.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že T. H., vychádzajúc zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vypracovaného v tejto trestnej veci trpí schizofréniou paranoidnou, sekundárne u neho bol zistený syndróm závislosti od alkoholu, schizofrénia pritom bola u neho prvýkrát diagnostikovaná v roku 1998, jeho pobyt na slobode je nebezpečný, pri pravidelnej liečbe môže byť toto ochorenie v štádiu remisie, pred vzatím do väzby žil sťažovateľ asi 10 rokov ako bezdomovec, nepodroboval sa psychiatrickej liečbe a užíval alkohol, pričom užívanie liekov predpísaných T. H. je v kontraindikácii s užívaním alkoholu. Sám T. H. uviedol pri svojom vyšetrení psychiatrom v prípravnom konaní, že asi sedem rokov u svojej psychiatričky MUDr. U. nebol a neberie žiadne lieky ako aj že vie, že nemôže požívať žiadny alkohol kvôli svojej chorobe, napriek tomu pije denne od troch do šiestich litrov vína.

Vychádzajúc z citovaného stanoviska ošetrojúceho lekára MUDr. H. L., s poukazom aj na listinné dôkazy, ktoré sú súčasťou spisu, mal aj krajský súd zato, že neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prepustenie T. H. z nariadeného psychiatrického liečenia, ktoré je v súčasnej dobe vykonávané ambulantnou formou. Keďže prvostupňový súd postupoval správne, pokiaľ zamietol návrh T. H. na ukončenie jeho liečenia, neostávalo krajskému súdu nič iné, len sťažnosť sťažovateľa postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietnuť.

Žiada sa na záver poukázať na tú skutočnosť, že do Domova sociálnych služieb J. neboľ T. H. umiestnený v konaní o uložení ochranného liečenia súdom, preto ani súd v tomto konaní nemôže rozhodovať o umiestnení či prepustení z tohto zariadenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.